

בו קוץ כל בשר בא לפניו, קוץ שם לחשך, ותרגם יונתן בן עזיאל, קוץ כל בשר, מלאכי חבלה, חמא שעתדים לצתת מפני מחבלים ברמים, שהם ישראלי, שנאמר בהם כי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל, בגל כף ואל קין ואל מנחתו לא שעה, והוא שעתדים לצתת מהבל פמה צדיקים, בגל זה וישע יהו"ה אל הבל ומנחתו.

וחרי בשעה שנולד קין, נאמר בו קניתי איש את יהו"ה, ולא קיה כה, משום שלא התבשלה, והנחש הקשה הטיל בה זמה של הדיין הקשה, ימושם זה לא התבשלה, וכשיקן מצד תקבה יצא מקיף קשה ברינו, פון שזה יצא, היא נחלשה ונתבשלה אחרי זה, והוציאה אחר יותר מבשם, ועלה הראשו שהייה מקיף קשה על الآخر, שהרי כל הדינים התעוררו עמו.

בא וראה מה כתוב? ויהי בהיוטם בשדה, בשדה שנודע למלחה, שנקרה שדה של תפוחים, ונכח הדיין הזה את אחיו, משום שהה קשה מפניו, והכניע אותו והטמין אותו תחפוי, עד שהתעורר הקירוש ברוך הוא והעבירו מלפניו, וشكע אותו בנקב תהום רפה, וכל את אחיו בשקייע של הרים הגדול שמבושים את העליונות.

ומהם יורדות הנשמות לעולם, איש כפי דרכו, וכך על גביהם טמירים, מתחפשטים זה עם זה ונעים נורדים נשמות של הרשעים עזיזים, האם עולה בדעך משניהם יחד? לא, אלא אחד לאצדו ואחד לצד. אשריהם האזכירים ששווילפים נשמותיהם מהגוף הקדוש הזה שנקרה אדם,

שם לחשך, ותרגם יונתן בן עזיאל קוץ כל בשר, חביבו דכלبشر, מלאכי חבלה, חמא דעתידין למפיק מגיה מחייבים ברמים, דיןון ישראל דאטמר בהון (ישעה ה) כי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל, בגין כה ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וחמא דעתידין למפיק מהבל בפה צדיקיא, בגין דא ויישע יהו"ה אל הבל ואל מנחתו.

והא בשעה דאטילד קין אמר ביה קניתי איש את יהו"ה, ולא היה בכ, מושום שלא אتبスマת, וחוויא פקיפא אטיל בה זורה דידייא קשיא, ובгин דא לא היה אتبスマת, וכד קין מסטריא דנוקבא נפק פקיפא קשיא בדינו, כיון דפק דא אהילשת איה ואtabスマת, בתר דא ואפיקת אחרא בסימא יתיר, וסלייק קדמאה דהוה פקיף קשיא על אחרא, דהא כל דינין אהילו עמייה.

הא חזי, מה כתיב (ברואה דח) ויהי בהיוטם בשדה, בשדה דאשטמודע לעילא, בשדה דאקרי שדה של תפוחים, ונכח האי דינא לאחוי מושום דהוה קשיא מגיה, ואכפייה ואטמירה תחותוי, עד דאחרער בהאי קודשא בריך הויא, וاعבריה מקמיה ושקעה בנוקבא דתחומה רבא, וכלייל לאחוי בשקייעא דימא רבא דמבעם דמעין עלאין.

ומעהון נחתין נשמתין לעלם, איןש כפום ארחה, ואף על גב דטמירין איןון, מתפשים דא בדא ואבדו חד גופא, ומהאי גופא נחתין נשמתהון דרשיעיא פקיפי רוחא, מפרקיהון סלקא דעתך בחדא, לא אלא חד לסטורי וחד לסטורי, זכאיין איןון צדיקיא, דמלפי נשמתהון מהאי גופא קדיישא דאקרי לאצדו ואחד לצד. אשריהם האזכירים ששווילפים נשמותיהם מהגוף הקדוש הזה שנקרה אדם,